Lietas arhīva Nr. C-0435-18/17
ECLI:LV:JELT:2018:0117.C15161117.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2018. gada 17. janvārī

Jelgavas tiesa

tiesnese M. Griķe

rakstveida procesā

civillietā

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/ Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā.

Aprakstošā daļa

Jelgavas tiesā ierosināta civillieta prasītājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums A/" (turpmāk SIA "/Nosaukums A/") maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret atbildētāju /pers. A/ Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā, ar prasījumiem piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai neatmaksāto darba algas avansu 269,01 euro, kā arī visus tiesāšanās izdevumus, atzīt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildes dienai saņemt likumiskos procentus no piespriestās, bet nesamaksātās parāda pamatsummas.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

2017. gada 19. janvārī starp SIA "/Nosaukums A/" kā darba devēju un /pers. A/ kā darbinieku noslēgts darba līgums Nr. 04/2017. 2017. gada 6. februārī līgums uzteikts, pamatojoties uz Darba likuma 47. panta pirmo daļu. Tā kā darba uzteikumu atbildētājam nebija iespējams izsniegt darba vietā, tas tika nosūtīts pa pastu. Pēc darbinieka lūguma, izmaksāts darba algas avanss 300 euro. Darba algas avansa neatmaksātā summa ir 269,01 euro. 2017. gada 14. februārī atbildētājam nosūtīts brīdinājums par izmaksātā darba algas avansa atmaksu, pieprasot atbildētājam ne vēlāk kā līdz 2017. gada 25. martam atmaksāt darba algas avansu. Avansa atmaksa nav veikta.

Prasība pamatota ar Darba likuma 47. panta pirmo daļu, 78. panta pirmās daļas 2. punktu, 112.^{1} panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 6., 128., 130., 41. panta pirmo daļu un 30.^{3} nodaļu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām atbildētājam uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikums, paskaidrojuma veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un pienākumi, noteikts termiņš rakstveida paskaidrojuma iesniegšanai. Tiesas sūtījums saņemts atpakaļ tiesā ar pasta komersanta piezīmi, ka beidzies glabāšanas laiks.

Ņemot vērā to, ka atbildētājam adresētā korespondence nosūtīta uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi, kurā viņam ir pienākums būt sasniedzamam (Civilprocesa likuma 56. panta piektā daļa), tiesa secina, ka atbildētājam par lietas izskatīšanu paziņots atbilstoši normatīvo aktu prasībām, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu dokumentu nosūtīšana atpakaļ tiesai, neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Atbildētājs paskaidrojumus lietā nav sniedzis, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai, lieta izskatāma rakstveida procesā.

Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad tiesas sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus un prasītājas iesniegtos rakstveida pierādījumus, ņemot vērā, ka atbildētājs pēc būtības nav sniedzis paskaidrojumus, nekādus pierādījumus tiesas vērtēšanai pušu sacīkstē nav nodevis, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190. panta otro daļu tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Lietā nodibināts, ka 2017. gada 19. janvārī starp pusēm noslēgts Darba līgums Nr. 04/2017, nosakot, ka darbinieks uzsāk sava amata pienākuma izpildi 2017. gada 20. janvārī, nosakot darba samaksu, ar stundu tarifa likmi 3 euro (bruto) stundā (lietas 10. - 12. lapa).

Darba likuma 78. panta pirmās daļas 2. punkts nosaka, ka ieturējumus, kas izriet no darba devēja atprasījuma tiesībām, var izdarīt no darbiniekam izmaksājamās darba samaksas, lai atprasītu avansu, kas izmaksāts uz darba samaksas rēķina, kā arī neizlietoto un laikā neatmaksāto avansu, kas izmaksāts darbiniekam sakarā ar komandējumu vai darba braucienu vai arī citu paredzamo izdevumu segšanai.

Lietā iesniegts atbildētāja 2017. gada 19. janvāra iesniegums (lietas 14. lapa), kurā atbildētājs lūdz izmaksāt avansu 100 euro apmērā un 2017. gada 27. janvāra iesniegums ar lūgumu izmaksāt algas avansu 200 euro apmērā.

Ar iesniegtajiem maksājuma dokumentiem apstiprinās, ka prasītāja 2017. gada 23. janvārī izmaksājusi atbildētājam avansu 100 euro apmērā (lietas 17. lapa) un 2017. gada 3. februārī izmaksāja 555,07 euro apmērā (lietas 16. lapa). Līdz ar to kopā par janvāri un februāri atbildētājam

izmaksāts avanss un darba alga 655,07 euro apmērā.

No Personīgā konta (lietas 21. lapa) redzams, ka atbildētājs 2017. gada janvārī nostrādājis 81 stundu, par ko aprēķināta darba alga 422 euro pirms nodokļu nomaksas, attiecīgi 290,82 euro pēc nodokļu nomaksas. Savukārt 2017. gada februārī atbildētājs nostrādājis 30 stundas, par ko aprēķināta darba alga 138,20 euro apmērā pirms nodokļu nomaksas un 95,24 euro apmērā pēc nodokļu nomaksas.

2017. gada 6. februārī, saskaņā ar Darba likuma 47. panta pirmo daļu, prasītāja uzteikusi ar atbildētāju noslēgto darba līgumu (lietas 18. lapa).

2017. gada 14. februārī atbildētājam uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts aicinājums atmaksāt izmaksāto darba algas avansu 268,99 euro apmērā ne vēlāk kā līdz 2017. gada 25. martam, brīdinot par izmaksātā darba algas avansa piedziņu, ja parāda atmaksa netiks veikta (lietas 19., 20. lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītāja, veicot pārrēķinu (lietas 4. lapa), precizējusi, ka atbildētāja neatmaksātais avanss ir 269,01 euro.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs nav apstrīdējis darba devēja atprasījuma tiesības atbilstoši Darba likuma 78. panta trešajai daļai, jo pretēji pierādījumi tiesā netika iesniegti.

Darba samaksa pienākas par padarītu darbu, kā atalgojums par to. Avansā saņemtu maksājumu atbildētājs patur bez tiesiska pamata. Izbeidzot darba tiesiskās attiecības, viņam nav pamata un tiesību šo summu paturēt, jo ar darba izpildi tā nav pamatota.

Lietā nav iesniegti pierādījumi par avansa atmaksu 269,01 euro prasītājai, kā arī lietā nav celti iebildumi par prasību, līdz ar to atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājai darba algas avansu 269,01 euro apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 2389. pantu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Attiecībā uz šādu atprasījumu nav nekādas nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša sākuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk atkritis.

Saskaņā ar Civillikuma 2391. pantu nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķinu. Kas no tam cietis zaudējumu, tas var prasīt, lai atdod viņam to, ar ko un par cik otrs iedzīvojies.

Prasītāja lūgusi noteikt viņai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildes dienai saņemt likumiskos procentus no piespriestās, bet nesamaksātās parāda pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda (..) prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru.

Ievērojot minēto tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Apmierinot prasību pilnīgi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, no atbildētāja prasītājas labā piedzenami visi tās samaksātie tiesas izdevumi, kas pierādīti ar noteiktiem rakstveida pierādījumiem, atbilstoši Civilprocesa likuma 33., 34., 35., 39., 41. panta noteikumiem un lietā taisītajiem izdevumiem, ko pierāda maksājuma uzdevumi – valsts nodeva, kas ir 71,14 euro (lietas 6. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20 euro (lietas 7. lapa), kopā 74,34 euro.

Lietā faktiski taisītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 2,75 euro (lietas 2. lapa), tātad starpība ar prasītājas samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem (sk. Civilprocesa likuma 33., 39. panta pirmās daļas 5. punktu) ir 3,20 – 2,75 = 0,45 euro.

Tiesa vērtē, Civillikuma 1., 2., 3., 4., 5. panta principiem atbilstoši, ka tiesiskās paļāvības princips, tiesiskās noteiktības princips, kā arī taisnīguma princips norāda uz to, ka atbildētājam būtu jāatlīdzina visu prasītājas samaksāto summu, sekojošu apsvērumu dēļ.

Ceļot prasību, prasītāja samaksājusi Latvijas Republikas Tiesu administrācijas noteikto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmēru 3,20 euro. Prasītāja samaksājusi kā izdevumus summu 0,45 euro, kuras atlīdzināšanu likums neparedz (sk. Civilprocesa likuma 37., 41. pantā). Taisnīguma prasības norāda uz to, ka, neapšaubāmi ar šo tiesvedību saistīti prasītājas mantas kā naudas līdzekļu pametums 0,45 euro apmērā. Tādēļ tiesa ar šo spriedumu, piemērojot principu, ka atbildētājam ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, atbilstoši Civillikuma 1587. panta noteikumiem, noteic pienākumu tos samaksāt prasītājai. Pretējā gadījumā, prasītājai ar šo tiesvedību tiktu nepamatoti radīti zaudējumi. Tā kā tie ir cēloniskā sakarā ar šo tiesvedību, pierādīts atbildētāja pienākums veikt norēķinu ar prasītāju, apmierinot prasību pilnīgi, citādu nolēmumu par to taisīt nav pamata.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. 193. un 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt pilnīgi SIA "/Nosaukums A/" maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret /pers. A/ Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļas kārtībā ar prasības summu 269,01 euro.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, parādu – neatmaksāto darba algas avansu 269,01 euro (divi simti sešdesmit deviņi euro 1 cents) un tiesas izdevumus 74,34 euro (septiņdesmit četri eiro 34 centi), samaksu veicot kontā Nr. /Konta Nr./, AS "Citadele banka".

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās un viņam pienākumu šajā termiņā nekavējoties Jelgavas tiesā iesniegt pierādījumus par tā izpildi, izskaidrojot /pers. A/ iespējamās procesuālās sekas, ja tas netiek izdarīts, tiek izdots izpildu raksts un nodots izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam. No tā iestājas pienākums apmaksāt ar sprieduma izpildi saistītos izdevumus.

Noteikt SIA "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no pamatparāda.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no 2018. gada 17. janvāra, Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Jelgavas tiesā, ja pastāv Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktie apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamati.

Tiesnese M. Griķe